

Nr 180.

Av herr **Anderson, Carl Albert**, om ökat anslag till *Hemmens forskningsinstitut*.

I det ekonomiska läge vårt land för närvarande befinner sig i spelar diskussionen om konsumentpriserna en framträdande roll. Särskilt uppmärksammas har denna diskussion blivit under hösten 1953, då representanter för löntagarorganisationerna krävt en intensivare konkurrens och lägre priser på våra viktigaste konsumtionsvaror. En ökad priskonkurrens har också förekommit under hösten, framför allt inom livsmedelshandeln.

För att priskonkurrensen skall få en verklig skärpa fordras en större priskänslighet hos våra främsta inköpare av konsumtionsvaror, landets husmödrar. Skall detaljhandeln stimuleras att utnyttja sina resurser icke blott till en ökad service och reklam utan även till en intensivare priskonkurrens fordras nämligen att konsumenterna i större utsträckning väljer sina inköpskällor med hänsyn till priserna och alltså ger de företag, som erbjuder ett lägre pris, den kompensation som följer med en högre omsättning. Om husmödrarna har möjlighet att på detta sätt välja de billigaste inköpskällorna sammanhänger emellertid med deras varukänedom. Att välja den bästa och billigaste varan i det stora utbud av varor, som vi numera har, är icke någon lätt sak.

Hemmens forskningsinstitut har under ett tiotal år bedrivit konsumtionsforskning och spritt upplysningar i konsumentfrågor. När forskningsinstitutet nu föreslås sammanslaget med den inom statens priskontrollnämnd för likartade syften verksamma byrån Aktiv hushållning, innebär detta säkerligen en organisatorisk förstärkning och förenkling. Kungl. Maj:t har understrukit betydelsen av att det nya forskningsinstitutet redan från starten får möjlighet att utvidga den undersöknings- och upplysningsverksamhet, som de två institutionerna hittills bedrivit. I detta önskemål har vi all anledning instämma. För att tills vidare ge det nya institutet den tillgång på arbetskraft som Aktiv hushållning och Hemmens forskningsinstitut för närvarande har med en förstärkning motsvarande den nedrustning Hemmens forskningsinstitut av ekonomiska skäl måste genomföra år 1952 fordras dock att riksdagen lämnar det nya institutet de statsbidrag, som utgått under innevarande budgetår, nämligen resp. 130 000 och 175 000 kronor, samt därtill ett ytterligare anslag på 50 000 kronor. En välbehövlighet utökning av institutets publicistiska verksamhet

och av undersökningsarbetet, bl. a. inom livsmedelsbranschen, får i så fall anstå till ett kommande år, då den nya institutionens organisatoriska tillgångar bättre kan överblickas.

Med stöd av vad sålunda anförts och med hänvisning till det stora intresse såväl Kungl. Maj:t som riksdagen tidigare visat konsumtionsforskningen och konsumtionsupplysningen får jag därför hemställa,

att riksdagen måtte bevilja Hemmens forskningsinstitut ett till 355 000 kronor förhöjt reservationsanslag för budgetåret 1953/54.

Stockholm den 27 januari 1954.

Carl Albert Anderson.